

Regleringsbrevsuppdrag 26

Samverkan mellan Försvarmakten och civila verksamheter vid allvarliga olyckor och kriser

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Tolkning, avgränsning och genomförande av uppdraget	4
1.2 Angränsande uppdrag vid MSB	4
2. MSB:s verksamhet avseende samverkan med Försvarmakten.....	5
3. Andra civila myndigheters samverkan med Försvarmakten inom skydd, undsättning och vård.....	9
4. Utvecklingsområden	10
Bilaga 1: Frågor till SOSUV avseende uppdrag 26 i regleringsbrevet för 2014 – samverkan med Försvarmakten inom ramen för allvarliga olyckor och kriser i fredstid (krisberedskap).....	13

Sammanfattning

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) redovisar i denna rapport svar på regleringsbrevsuppdrag 26 kring hur samverkansförmågan mellan civila verksamheter och Försvarsmakten vid allvarliga olyckor och kriser kan stärkas.

I rapporten framkommer att det idag finns flera processer som tar sikte på att stärka koordinering och samverkan mellan Försvarsmakten och övriga samhällets aktörer. Dessa är:

- *Samverkansområdena*
- *Frivilliga försvarsorganisationer*
- *Nationell risk- och förmågebedömning och långsiktig strategisk analys*
- *Regionalt utvecklingsarbete*
- *Implementering av projekt ledning och samverkan*
- *Övningsverksamhet*
- *Resurssamverkan och MSB:s mäklarroll*
- *Gemensam lägesbild*
- *Stöd till samordning/samverkanskonferenser*
- *Skydd av samhällsviktig verksamhet*
- *Informations- och cybersäkerhet*

Utöver arbetet inom dessa processer presenteras även erfarenheter från samverkan som diskuterats i samverkansområde Skydd, undsättning och vård samt operativ samverkan vid skogsbranden i Västmanland. Dessa samlade erfarenheter visar att ett antal områden bör fortsätta att utvecklas för att gynna samarbetet ytterligare: en ökad ömsesidig kunskap om varandras roller och resurser, ett förtydligande av hur förordningen (2002:375) om Försvarsmaktens stöd till civil verksamhet ska tillämpas, ett förbättrat nyttjande av samhällets samlade resurser samt en dialog kring informationsdelning och teknik.

Den generella slutsatsen är att både Försvarsmakten och civila myndigheter ser en god samverkansförmåga som en naturlig följd av de redan pågående arbetena. Då Försvarsmakten förväntas samverka med en mängd olika civila aktörer skulle det vara en fördel om Försvarsmakten fick uppdrag att utifrån redan existerande samverkansförmåga inom samhällsskydd och beredskap utarbeta former för att effektivisera sitt eget deltagande.

1. Inledning

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska enligt regleringsbrevet för 2014 (uppdrag 26) ”i samverkan med Försvarsmakten analysera och redovisa hur samverkansförmågan mellan civila verksamheter och Försvarsmakten vid allvarliga olyckor och kriser kan stärkas. Möjligheter till gemensam planering och övning samt möjligheter att fatta koordinerade beslut och att fungera effektivt tillsammans ska redovisas”.

Redovisningen ska lämnas till Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) senast den 15 oktober 2014. Uppdraget slutrapporteras härmed.

1.1 Tolkning, avgränsning och genomförande av uppdraget

MSB tolkar uppdraget som att det övergripande syftet är att identifiera möjligheter och utmaningar för en utvecklad samverkan mellan civila verksamheter och Försvarsmakten. I förlängningen ska detta skapa förutsättningar för att öka samhällets förmåga att hantera allvarliga olyckor och kriser.

MSB och Försvarsmakten har genomfört en gemensam workshop inom ramen för samverkansområde Skydd, undsättning och vård, SOSUV. Myndigheterna i SOSUV har sedan tillsammans analyserat de erfarenheter som redovisades och slutsatserna som kan dras från dessa. MSB har genomfört en särskild kunskapsinhämtning från myndigheterna inom SOSUV. Denna har baserats på ett antal diskussionsfrågor rörande möjligheter och begränsningar i samverkan med Försvarsmakten (se bilaga 1).

1.2 Angränsande uppdrag vid MSB

MSB redovisade i maj 2014 uppdraget avseende planering inför höjd beredskap (civilt försvar), dnr 2013-2330. Den 26 juni beslutade regeringen om ett nytt uppdrag (Fö2014/1217/SSK) till MSB där regeringen uppdrar åt MSB att redovisa hur det civila försvaret kan utvecklas och stärkas. Underlaget ska utgå från Försvarsberedningens rapport Försvaret av Sverige - starkare försvar för en osäker tid (Ds 2014:20).

Den 15 oktober redovisar MSB även regleringsbrevsuppdragen 24 och 25. Då uppdrag 24 fokuserar på att sammanställa och analysera status och erfarenheter från samverkan mellan Försvarsmakten och civil verksamhet på regional nivå, avser detta uppdrag samverkan på nationell nivå.

2. MSB:s verksamhet avseende samverkan med Försvarmakten

Beskrivningen av pågående processer är ingen fullständig kartläggning av alla de processer där MSB i olika grad samverkar med Försvarmakten. Denna avgränsning är gjord utifrån en bedömning av att de i nuläget identifierade samverkansforumen har en god potential att stärka samverkan mellan Försvarmakten och civila verksamheter. Dessa följer nedan.

Samverkansområdena

Samverkansområdena¹ (SO) har etablerats för att främja en helhetssyn i planeringen för krisberedskap och höjd beredskap. Regeringen har i förordningen (2006:942) om krisberedskap och höjd beredskap, fortsättningsvis benämnd krisberedskapsförordningen, pekat ut vilka myndigheter som ska ingå i samverkansområdena. Utöver dessa kan MSB besluta om ytterligare myndigheters deltagande. Därtill har myndigheterna i samverkansområdena beslutat att bjuda in Försvarmakten som numera deltar som adjungerad i samtliga samverkansområden. Detta innebär att Försvarmakten bjuds in till möten samt att myndigheterna i samverkansområdena därefter avgör vilken roll myndigheten ska få i exempelvis beslut. Försvarmakten bjuds även in till de årliga chefsmötena (för avdelningschef eller motsvarande) som hålls inom respektive samverkansområde. MSB har i samband med redovisningen till regeringen av tidigare uppdrag (Fö 2013/918/SSK) om utveckling av planeringen för civilt försvar föreslagit en ny författningsreglering om Försvarmaktens medverkan i samverkansområdena.

MSB uppfattar att det finns vilja hos Försvarmakten att delta i samverkansområdenas arbete och det är viktigt att få med Försvarmaktens synsätt och prioriteringar redan i ett planerande skede i arbetet med allvarliga olyckor och kriser.

Frivilliga försvarsorganisationer

Försvarmakten och MSB har idag ett nära samarbete kring samordningen av den frivilliga försvarsverksamheten, vilken består av 18 organisationer.² Några av organisationerna, såsom Svenska fallskärmsförbundet, Svenska pistolskytteförbundet, och Svenska skyttesportförbundet, erhåller endast uppdragsmedel från Försvarmakten medan andra organisationer såsom Sveriges Civilförsvarsförbund, Svenska Röda Korset och Svenska Blå Stjärnan

¹ De sex samverkansområdena är; Teknisk infrastruktur (SOTI), Geografiskt områdesansvar (SOGO), Ekonomisk säkerhet (SOES), Farliga ämnen (SOFÄ), Transporter (SOTP), Skydd, undsättning, vård (SOSUV).

² Svenska Försvarsutbildningsförbundet, Insatsingenjörernas Riksförbund, Flygvapenfrivilligas Riksförbund, Frivilliga Automobilkårens Riksförbund, Frivilliga Flygkåre, Frivilliga Motocykelkårens Riksförbund, Frivilliga Radioorganisationen, Försvarets Personaltjänstförbund, Svenska Blå Stjärnan, Svenska Röda Korset, Riksförbundet Sveriges Lottakår, Sjövärnkårens Riksförbund, Svenska Brukshundsklubben, Svenska Fallskärmsförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet, Svenska Skyttesportförbundet, Svenska Civilförsvarsförbundet, Svenska Bilkårens Riksförbund.

Datum
2014-10-15

Diariernr
2014-1795

endast erhåller uppdragsmedel från MSB. Flertalet organisationer stödjer dock både militär och civil verksamhet. I denna process har MSB och Försvarsmakten ett nära samarbete då MSB och Försvarsmakten har en gemensam beräknings- och utbetalningsmodell för verksamhets- och organisationsstöd, vilken Försvarsmakten handlägger.

Ett arbete för att utveckla samverkan mellan frivilliga försvarsorganisationer inom samverkansområdena pågår, även om en struktur ännu inte är helt fastställd.

Nationell risk- och förmågebedömning och långsiktig strategisk analys
Dialog pågår mellan Försvarsmakten och MSB för en utvecklad samverkan gällande långsiktig strategisk analys eller motsvarande inom Försvarsmakten. Inom ramen för utvecklandet av Nationell risk- och förmågebedömning finns påbörjade diskussioner mellan MSB och Försvarsmakten om att även inkludera höjd beredskap. Ett samarbete mellan MSB och Försvarsmakten kring detta innebär att det på sikt kan göras en samlad nationell bedömning som omfattar hela hotskalan.

Implementering av projekt ledning och samverkan
MSB:s Projekt Ledning och samverkan (2012-2014) har involverat ett stort antal aktörer inom området samhällsskydd och beredskap, däribland Försvarsmakten. Projektet har tagit fram *Samverkan och ledning - Gemensamma grunder vid hantering av samhällsstörningar* som för närvarande remissbehandlas. Avsikten är att MSB ska publicera dessa grunder i slutet av 2014.

Planen för implementering av projektresultaten innefattar bland annat en utvecklingsprocess för att skapa ett förhållningssätt som möjliggör samordning av berörda aktörers åtgärder och kommunikation. Ett urval av centrala myndigheter, däribland Försvarsmakten, erbjuds medverka med start 2015. Detta arbete bör gynna fortsatt samverkan mellan Försvarsmakten och civila aktörer och deras förutsättningar att verka tillsammans utifrån en helhetssyn vid samhällsstörningar.

Regionalt utvecklingsarbete
MSB har sedan 2011 tillsammans med myndigheterna inom Samverkansområde geografiskt områdesansvar (SOGO) gett stöd till regionala utvecklingsprocesser. Syftet är att öka länsstyrelsernas samordnings- och inriktningsförmåga för det geografiska områdesansvaret vid olyckor och kriser. Länsstyrelsen ska tillsammans med beslutsfattare från lokala och regionala aktörer kunna säkerställa att aktörernas gemensamma insatser möter hjälpbehoven i samhället. Försvarsmakten medverkar genom militärregionstaberna med länsstyrelsen i detta arbete som går ut på att skapa former och lösningar för samordning och inriktning på regional nivå. Detta

arbete bör på sikt även gynna samverkan mellan Försvarmakten och civila aktörer på nationell nivå.

Övningsverksamhet

Både Försvarmakten och civila aktörer genomför idag övningsverksamhet där respektive part kan observera eller delta i varandras övningar. Bedömningen är emellertid att detta sker i förhållandevis begränsad omfattning och kunskapen bedöms generellt sett vara låg kring respektive aktörs förutsättningar, behov, förmågor och kapacitet. En faktor som påverkar omfattningen av övningsverksamheten är begränsad tid och resurser hos samhällets aktörer.

Försvarmakten deltar som adjungerad i Nationellt forum för inriktning och samordning av övningar (NAFS), vilket är MSB:s centrala forum för dialog och samverkan med krisberedskapsförordningens aktörer avseende övningsverksamhet för samhällets krisberedskap. Berörda myndigheters deltagande i planering och genomförande inom NAFS bör ytterligare utvecklas för att förbättra samverkan mellan Försvarmakten och civila verksamheter.

Resurssamverkan och MSB:s mäklarroll

Försvarmakten är en viktig partner för civila aktörer när det gäller samverkan kring resurser. Trots att Försvarmaktens resurser minskat avsevärt de senaste åren finns där fortfarande resurser som kan stödja civila aktörer vid allvarliga olyckor och kriser samt vid räddningstjänst, såsom transportmedel och reservkraftsresurser samt förmågor kopplat till farliga ämnen. Hemvärnet bistår ofta med personella resurser, som under översvämningarna vid Emån 2012 och skogsbranden i Västmanland 2014.

För närvarande pågår ett koncept- och utvecklingsarbete kring MSB:s uppdrag att inventera och mäkla resurser och expertis, i enlighet med 7 § i myndighetens instruktion. I denna uppgift ingår att koppla ihop den myndighet som har behov med den aktör som kan erbjuda resurs eller expertis. För att se till att resurserna kommer till effektiv användning kan MSB även stödja med resurs- och expertförstärkning. En utveckling av resursmäklarrollen kommer att öka kännedomen hos aktörerna om vilket stöd Försvarmakten kan ge och tillgodose att aktörerna får rätt resurser utifrån rådande behov.

Gemensam lägesbild

MSB tar fram lägesbilder, analyser och bedömningar inom ramen för myndighetens operativa uppdrag. Lägesbilden är en grund för gemensam konsekvenshantering och en förutsättning för att kunna fatta koordinerade beslut om åtgärder och resursfördelning. För arbetet med en lägesbild och analyser behöver MSB ofta underlag och bedömningar från sektorsansvariga myndigheter, länsstyrelser och experter. Fortsatt utvecklad samverkan mellan å ena sidan MSB och länsstyrelserna och å andra sidan Försvarmakten när det gäller att ta fram underlag för dessa lägesbilder skulle stärka samhällets förmåga att hantera olyckor och kriser.

Datum
2014-10-15

Diariernr
2014-1795

Stöd till samordning/samverkanskonferenser

MSB genomför varje onsdag nationella samverkanskonferenser vilka utgör ett forum för informationsutbyte på nationell nivå samt en grund för den nationella lägesbilden. Agendan innehåller ett antal fasta rapporteringspunkter från utpekade myndigheter vilket ger en aktuell överblick över samhällsviktig verksamhet. Försvarmaktens deltagande i dessa möten gör att Försvarmakten tar del av den nationella lägesbilden samtidigt som myndigheten övar förmågan att delta i nationell samordning och kan bidra till den totala lägesbilden vid behov.

Vid skarpa samverkanskonferenser kallas Försvarmakten vid behov, precis som andra aktörer. Främsta behovet av Försvarmaktens medverkan ses ofta vid olika typer av resursbehov hos civila aktörer vid händelser, men också för säkerhetsbedömningar.

Skydd av samhällsviktig verksamhet

Det stöd som Försvarmakten kan erbjuda vid allvarliga olyckor och kriser är till stor del beroende av tillgång till det övriga samhällets resurser, som exempelvis drivmedel och livsmedel. Viktiga samhällsfunktioner kan upprätthållas. Vid allvarliga hot mot samhällsviktig verksamhet samt att Försvarmakten, inklusive hemvärnet, kan bidra med resurser för bevakning av vissa objekt.

MSB bedriver ett arbete för att genomföra Handlingsplan för skydd av samhällsviktig verksamhet. Planen syftar till att all samhällsviktig verksamhet har infört ett systematiskt säkerhetsarbete, bestående av riskhantering, kontinuitetshantering och hantering av händelser, senast år 2020. Detta kommer att förbättra förutsättningarna för samtliga aktörer att stå emot störningar och därmed det stöd som Försvarmakten kan lämna.

Informations- och cybersäkerhet

Idag samverkar MSB med Försvarmakten inom ett flertal områden som berör informations- och cybersäkerhet, både i nationella och internationella frågor. Samverkan sker löpande rörande policynära frågor och övningar samt vad gäller informationssäkerhet, signalskydd och kryptofrågor. MSB samverkar med Försvarmakten inom ramen för SAMFI (Samverkansgruppen för informationssäkerhet) och även löpande med it-försvarsförbandet samt med Försvarmakten CERT vad avser operativa CERT-frågor.

Säkra kommunikationslösningar som möter kraven för att kunna dela skyddsvärd information eller information som omfattas av sekretess är av vikt för gemensamma planeringsfrågor, övningsverksamhet och beslutsfattande där informationen stundtals kan komma att vara skyddsvärd. Stärkt samverkan inom dessa områden bör därför fortsätta och fördjupas i syfte att stärka den samlade hanteringen av allvarliga olyckor och kriser.

3. Andra civila myndigheters samverkan med Försvarmakten inom skydd, undsättning och vård

Inom ramen för detta uppdrag diskuterade MSB och Försvarmakten i ett tidigt skede att rapporten borde baseras på erfarenheter av samverkan från andra aktörer. Detta bedömdes vara viktigt för att säkerställa relevansen av de slutsatser och förslag som presenteras för det fortsatta utvecklingsarbetet. MSB och Försvarmakten kom överens att man gemensamt skulle vända sig till myndigheterna inom SOSUV³ då samverkan mellan Försvarmakten och de myndigheter som finns representerade i SOSUV har pågått under en längre tid.

Mot denna bakgrund hölls en workshop i mars 2014 inom ramen för SOSUV, vilken baserades på ett antal diskussionsfrågor med fokus på att identifiera möjligheter och begränsningar i samverkan med Försvarmakten. Utifrån workshopen kan det konstateras att den regelbundna samverkan mellan Försvarmakten och de civila myndigheterna i SOSUV sker inom ramen för olika nätverk och mötesformat som regionala råd, samverkanskonferenser, TIB-nätverk och arbetsgrupper.

En övergripande erfarenhet som delades av flera representanter i SOSUV är att kunskapen brister, både hos Försvarmakten och civila myndigheter, avseende varandras ansvar, roller och resurser. Att utbilda och informera civila aktörer, inte minst på den lokala nivån, om Försvarmaktens organisation, förmågor och resurser bedömdes därför vara viktigt för att möjliggöra utveckling av samverkan.

I sammanhanget konstaterades att förutsättningarna för samverkan och stöd från Försvarmakten ofta är tydliga vid tillämpning av lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, fortsättningsvis benämnd LSO. I enlighet med LSO är Försvarmakten skyldig att stödja en räddningsinsats på anmodan av räddningsledaren. När räddningstjänstfasen är avslutad kan Försvarmakten välja att prioritera ned stödet till civil verksamhet för att fokusera på egen verksamhet. Flera myndighetsrepresentanter i SOSUV har svårt att bedöma när stöd enligt förordningen (2002:375) om Försvarmaktens stöd till civil verksamhet kan ges, vem man ska vända sig till inom Försvarmakten och hur processen för att bedöma huruvida stöd kan ges ser ut inom Försvarmakten. Likaså fastställs i 10 § stödförordningen att Försvarmaktens personal inte får användas för uppgifter om det finns en inte obetydlig risk att personalen skadas. Där konstaterades att Försvarmakten har tolkningsföreträde i frågan och att man inte alltid upplever den bedömning som görs som förutsägbar. Transparens från Försvarmaktens sida efterfrågades i detta avseende.

³ Deltagande aktörer i SOSUV: Kustbevakningen, Rikspolisstyrelsen, Socialstyrelsen, Sjöfartsverket, Tullverket, Transportstyrelsen, SMHI, Försvarmakten, MSB, Länsstyrelsen i Västernorrlands län, Länsstyrelsen i Västra Götaland, Landstinget Sörmland, Landstinget i Kronoberg, Gotlands region och Uppsala Kommun.

Datum
2014-10-15

Diariernr
2014-1795

Samtidigt konstaterades att civila myndigheter måste bli bättre på att tydliggöra vilka förmågor och resurser man har behov av i olika situationer för att möjliggöra en närmare samverkan med Försvarsmakten.

Skogsbranden i Västmanland i augusti 2014 erbjuder ett färskt exempel på hur samverkan mellan Försvarsmakten och civil verksamhet kan ske i ett operativt sammanhang. Händelsen involverade en lång rad aktörer, såsom kommuner, länsstyrelser och nationella myndigheter. Försvarsmakten stöttade den civila insatsen med 370 soldater, varav 120 från hemvärnet som arbetade med släckning på marken, och 150 soldater som har arbetat från luften. Försvarsmaktens personal bistod också polisen med bevakning av avspärrade områden och evakuering av boende. Ytterligare 100 personer från Försvarsmakten involverades för att planera insatsen. Försvarsmakten bidrog även med tre helikoptrar för släckningsarbete och övervakning, terrängambulans och brandbilar.

Försvarsmakten uppfattades som en tydlig samverkanspartner i hela processen och samverkan mellan den civila verksamheten och Försvarsmakten fungerade väl. En bidragande orsak till detta kan vara att branden var en tydlig och plötslig händelse, och att man kunde förlita sig på LSO som ger en tydlig och stark styrning av Försvarsmaktens stöd till den civila hanteringen.

En positiv utveckling som rapporterats är att kontaktpunkterna på regional nivå blivit tydligare genom militärregionstabernas etablering, vilket även har stärkt samverkan på nationell nivå. I fallet skogsbranden kunde Försvarsmakten stödja insatserna med resurser från flera delar av landet där Militärregion Mitt fungerade som en kontaktpunkt.

4. Utvecklingsområden

I den fortsatta utvecklingen föreslås några fokusområden för att ytterligare stärka samverkan: det handlar om att öka den ömsesidiga kunskapen, att förtydliga hur stödförordningen ska tillämpas, att öka nyttjandet av samhällets samlade resurser, samt en dialog kring informationsdelning och teknik.

Behov av kunskapsuppbyggnad

Som även konstateras i regleringsbrevsuppdrag 24, saknat Försvarsmakten tillräcklig kunskap om övriga myndigheters ansvar och roller samt vilka resurser som kan användas. Samtidigt saknar övriga myndigheter en helhetsbild av hur Försvarsmakten är organiserad samt vilka resurser som den har till sitt förfogande. En konsekvens av denna kunskapsbrist är att civila myndigheter inte är tydliga när de ställer förfrågan till Försvarsmakten om förmågor och resurser. Vidare är en konsekvens att det är svårt att agera optimalt när det gäller samordning och effektiv användning av resurser. En kunskapsuppbyggnad bland civila aktörer om Försvarsmaktens organisation,

förmågor och resurser bedöms därför vara viktigt för att möjliggöra utveckling av samverkan. Detta inkluderar kunskap om i vilken utsträckning Försvarsmakten kan bistå verksamheter under LSO och stödförordningen.

Såsom beskrivits tidigare i rapporten samverkar Försvarsmakten och civila aktörer inom en rad olika processer. Man bör bygga vidare på det arbete som redan utförts inom dessa områden för att öka kunskapsdelningen mellan Försvarsmakten och de civila aktörerna.

Förtydligande av tillämpningen av stödförordningen

Stödförordningen ställer inte samma krav på Försvarsmakten att stödja civil verksamhet såsom LSO gör. Det är idag otydligt hur förfrågan ska genomföras från de civila aktörerna till Försvarsmakten samt i motsatt riktning. Det finns en del förfrågningsrutiner på regional nivå som är tydliga men civila myndigheter saknar en transparens från Försvarsmaktens sida om hur bedömningen internt i Försvarsmakten utförs. Samtidigt måste civila myndigheter bli bättre på att tydliggöra vilka resurser man har behov av i olika situationer för att möjliggöra en närmare samverkan med Försvarsmakten, vilket hänger ihop med punkten ovan om kunskapsuppbyggnad.

Ett ökat nyttjande av samhällets samlade resurser

Kopplat till resonemanget ovan kring att civila myndigheter bör bli bättre på att tydliggöra vilka resurser man har behov av, bedömer MSB att en utveckling av MSB:s mäklarroll skulle kunna bidra till transparens och koordinerade beslut, och därmed stärkt förmåga att samverka kring resurser mellan Försvarsmakten och civila verksamheter. För att ytterligare effektivisera mäklarrollen är det viktigt att tydliggöra vilka regler som gäller för att hantera frågor om olika aktörers ägande, kostnader och ersättningar. I detta sammanhang kan uppmärksammas att de civila myndigheterna i många fall, med hänsyn till prisbilden, vänder sig till privata aktörer snarare än till Försvarsmakten, vilket inte alltid är kostnadseffektivt för samhället i stort.

Datum
2014-10-15

Diariernr
2014-1795

Dialog kring informationsdelning och teknik

Det bör klargöras vilken teknik som ska användas för informationsdelning av skyddsvärd information och hur samverkan kring robusta system kan utökas och stärkas. Civila aktörer kommer i högre utsträckning behöva delta i gemensamma planeringsfrågor, övningsverksamhet och beslutsfattande där informationen stundtals kan komma att vara skyddsvärd. Utvecklingen av säkra kommunikationslösningar som möter kraven för att kunna dela skyddsvärd information eller information som omfattas av sekretess bör fortsätta. Samarbetet bör därför ytterligare utökas med Försvarsmakten för att stärka civila aktörers förmåga till informationsdelning för ledning och samverkan. Här bör samverkan framför allt tillgodose säkra kommunikationslösningar som möter kraven för att kunna dela skyddsvärd information eller information som omfattas av sekretess.

Myndigheterna kommer även att behöva fortsätta utveckla analyskapaciteten i samverkan med Försvarsmakten vad avser informations- och cybersäkerhet. Teknikberoendet gör det vidare viktigt för både Försvarsmakten och samhället i övrigt att kontinuerligt ligga på framkant och tidigt identifiera hot och risker för att kunna förebygga potentiella kriser.

Avslutande kommentarer

Den generella slutsatsen är att både Försvarsmakten och civila myndigheter ser en effektiv samverkansförmåga som en naturlig följd av de redan pågående arbetena. Samverkan kommer att innebära mer arbete för Försvarsmakten då myndigheterna kommer att behöva samverka med många olika aktörer. Det skulle vara en fördel om Försvarsmakten fick uppdrag att utifrån de redan existerande samverkansfora inom samhällsskydd och beredskap utarbeta former för att effektivisera sitt eget deltagande.

Bilaga 1: Frågor till SOSUV avseende uppdrag 26 i regleringsbrevet för 2014 – samverkan med Försvarsmakten inom ramen för allvarliga olyckor och kriser i fredstid (krisberedskap).

1. Beskriv på enklaste sätt er samverkan med Försvarsmakten inom krisberedskap utifrån
 - a. Den förberedande verksamheten (t.ex. vad övar och utbildar man i, nätverksbyggande, fora för förberedande verksamhet etc.)
 - b. Samverkan vid händelser (vilken typ av händelser, vilka typer av resurser efterfrågar ni från Försvarsmakten, fora och funktioner för samverkan vid händelser etc.)
2. Mot bakgrund av svaren i 1a-b, beskriv på enklaste sätt hur förutsättningarna ser ut för
 - a. gemensam planering
 - b. koordinerade beslut mellan aktörer vid händelser
3. Vilka är de stora utmaningarna/bristerna i dagens samverkan inom ramen för krisberedskap?
4. Hur kan samverkan inom krisberedskap stärkas?
 - a. Konkreta åtgärder som kan vidtas i ett kortare perspektiv
 - b. Större åtgärder i ett längre perspektiv